

Bryssel 25.8.2017
C(2017) 5738 final

Komission tiedonanto

annettu 25.8.2017,

**KOMISSIION OHJEET ASETUKSEN (EU) N:o 833/2014 TIETTYJEN SÄÄNNÖSTEN
SOVELTAMISESTA**

KOMISSIION OHJEET ASETUKSEN (EU) N:o 833/2014 TIETTYJEN SÄÄNNÖSTEN SOVELTAMISESTA¹

Euroopan unioni hyväksyi 31. heinäkuuta 2014 rajoittavien toimenpiteiden paketin, joka koskee tiettyjen alojen yhteistyötä ja kauppaa Venäjän kanssa. Pakettiin kuuluu toimenpiteitä, joilla pyritään rajoittamaan Venäjän valtion omistamien rahoituslaitosten pääsyä EU:n pääomamarkkinoille, kielletään asekauppa ja kaksikäyttötuotteiden vienti sotilaallista loppukäyttöä varten ja sotilaallisille loppukäyttäjille sekä rajoitetaan Venäjän pääsyä tiettyihin arkaluonteisiin teknologioihin erityisesti öljyalalla. Pakettia laajennettiin 8. syyskuuta 2014 neuvoston asetuksella (EU) N:o 960/2014 ja muutettiin 4. joulukuuta 2014 (neuvoston asetus (EU) N:o 1290/2014) ja 7. lokakuuta 2015 (neuvoston asetus (EU) 2015/1797).

Näiden ohjeiden tarkoitus on opastaa asetuksen (EU) N:o 833/2014, sellaisena kuin se on muutettuna, tiettyjen säännösten soveltamisessa, jotta kansalliset viranomaiset ja asianosaiset soveltaisivat niitä yhdenmukaisesti. Ohjeet on laadittu joihinkin komission tietoon tulleisiin kysymyksiin esitettyjen vastausten muodossa. Jos ilmenee lisäkysymyksiä, komission yksiköt voivat tarkistaa ohjeita tai antaa niitä lisää.

KYSYMYKSET JA VASTAUKSET

Rahoitustuki (2 a ja 4 artikla)

- 1. K. Katsotaanko maksupalvelujen tarjoaminen ja takaussitoumusten antaminen / remburssien avaaminen 2 a ja 4 artiklassa tarkoitetuksi rahoitustueksi, jolloin ne on kielletty kiellon kohteena olevien tavaroiden ja teknologian yhteydessä?**

V. Tuomioistuimien selvensi asiassa C-72/15 (Rosneft), että 4 artiklassa olevaan käsitteeseen ”rahoitustuki” ei sisälly maksun käsittely pankissa tai muussa rahoituslaitoksessa sellaisenaan. Termi kattaa toimenpiteet, jotka edellyttävät asianomaisen rahoituslaitoksen omien varojen käyttöä. Tuomioistuimien kuitenkin täsmensi, että kiellettyjen tuotteiden myyntiin, toimitukseen, siirtoon tai vientiin liittyvien maksujen käsittely on kielletty.

Takaussitoumusten antamiseen tai remburssien avaamiseen liittyy liikkeeseenlaskijan omien varojen sitomista, jolloin on kyse rahoitustuesta, joka on kielletty, jos se liittyy kiellon kohteena olevaan liiketoimeen 2 a artiklan mukaisesti.

- 2. K. Miten pankkien odotetaan noudattavan 4 artiklassa tarkoitettua rahoitustukea koskevaa kieltoa kiellon kohteena olevien tavaroiden ja teknologian yhteydessä?**

V. Pankkien olisi noudatettava asianmukaista huolellisuutta, kun ne tarjoavat asiakkailleen rahoitustukea, ja niiden olisi evättävä kyseinen asetuksen vastainen tuki.

¹ Tämä asiakirja on tarkoitettu komission antamaksi ohjeistukseksi. Komissio tarkentaa siinä, miten se ymmärtää asetuksen tietyt säännökset. Siinä ei pyritä käsittelemään asetuksen kaikkia säännöksiä eikä anneta uusia säännöksiä. Komissio valvoo unionin oikeuden soveltamista Euroopan unionin tuomioistuimen valvonnassa. Perussopimusten mukaan ainoastaan Euroopan unionin tuomioistuin voi antaa oikeudellisesti sitovia tulkintoja unionin toimielinten asiakirjoista. Nämä ohjeet ovat 16. joulukuuta 2014 annettujen ohjeiden (C(2014)9950 final) päivitetty ja konsolidoitu versio, sellaisina kuin ne ovat sittemmin tarkistettuina. Ohjeet vastaavat komission tämänhetkistä käsitystä asetuksen keskeisistä säännöksistä. Lukemisen helpottamiseksi liitteenä on vastaavuustaulukko.

Vaikka on totta, että ensisijainen vastuu tavaroiden ja teknologian luokittelusta on toimijoilla, jotka vastaavat niiden lähettämisestä tai vastaanottamisesta, kiellosta kiellon piiriin kuuluvien tavaroiden osalta on erillinen kyseisten tavaroiden vientikiellosta, ja sitä sovelletaan pankkeihin. Pankit eivät voi vedota pelkästään asiakkaidensa ilmoitukseen siitä, että kyseiset tavarat ja teknologia eivät kuulu rajoittavien toimenpiteiden piiriin, ja niiden on noudatettava asianmukaista huolellisuutta asetusta noudattaakseen.

3. K. Kattaako 2 a ja 4 artiklassa tarkoitettu rahoitustuki vakuutukset?

V. Kyllä. Edellä kysymykseen 1 annetussa vastauksessa todetaan, että rahoitustuki sisältää toimenpiteet, jotka edellyttävät asianomaisen rahoituslaitoksen omien varojen käyttöä. Tämä pätee vakuutuspalveluihin. Lisäksi 2 a ja 4 artiklassa viitataan nimenomaisesti tiettytyyppeihin vakuutuksiin (vientiluotto- ja jälleenvakuutukset) esimerkkeinä toimista, jotka kuuluvat rahoitustuen käsitteen piiriin.

4. K. Ovatko pääoman tarjoaminen ja osakkeenomistajien myöntämät lainat rahoitusta tai rahoitustukea 4 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla?

V. Kyllä. Asetuksen 4 artiklan 3 kohdan b alakohdassa viitataan nimenomaisesti ”lainoihin”. Lisäksi tämän säännöksen tarkoituksena on kattaa toimenpiteet, joiden avulla talouden toimija hankkii taloudellisia resursseja toiselta toimijalta, kuten on laita osakkeenomistajien myöntämien lainojen ja pääoman tarjoamisen osalta.

5. K. Minkä rahoituspalvelujen olisi katsottava kuuluvan 2 a ja 4 artiklan mukaisen ”rahoitustuen” tarjoamista koskevan kiellon piiriin?

V. Asetuksen 2 a ja 4 artiklassa määritellään ohjeellisesti, että rahoitustukea ovat esimerkiksi avustukset, lainat ja vientiluottovakuutukset. Rahoitustuen olisi katsottava sisältävän kaikenlaiset rahoituspalvelut, joihin liittyy rahoituksen tarjoajan omien varojen käyttöä (mukaan lukien mutta ei yksinomaan luotot tai takaukset, sijoituspalvelut, vakuutukset jne.), joita kaikkia olisi pidettävä kiellettyinä näiden tavaroiden ja teknologian myynnin, toimituksen, siirron tai viennin suhteen.

6. K. Edellyttääkö rahoitus ja rahoitustuki 4 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti lupaa silloin, kun se on tarkoitettu vain osittain liitteessä II mainittujen tuotteiden myyntiin, toimitukseen, siirtoon tai vientiin?

V. Kyllä. Asetuksen 4 artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädetään, että rahoituksen tai rahoitustuen on ”liityttävä” liitteessä II tarkoitettuihin tuotteisiin, jos tuotteet toimitetaan henkilölle tai yhteisölle Venäjällä tai jos ne on tarkoitettu käytettäväksi Venäjällä. Se ei edellytä, että tällaisen rahoituksen on oltava tarkoitettu yksinomaan tällaisiin tarkoituksiin.

7. K. Miten 2 a ja 4 artiklassa tarkoitettu ”rahoitustuki” eroaa 5 artiklan soveltamisalaan kuuluvasta tuesta?

V. Sen lisäksi, että 5 artiklassa kielletään tiettyjen rahoitusvälineiden osto, myynti tai käsittely, siinä säädetään näiden toimintojen liitännäispalvelujen tarjoamista koskevasta selkeästä ja kohdennetusta kiellosta. Nämä kiellettyjen rahoitusvälineiden ”sijoituspalvelut”

eroavat tai kyseisten rahoitusvälineiden ”liikkeeseenlaskussa avustaminen” eroaa 2 a ja 4 artiklassa tarkoitetuista tiettyihin tuotteisiin ja teknologiaan liittyvistä palveluista.

8. K. Onko 2 a ja 4 artiklassa tarkoitettu tuotteisiin ja teknologiaan suunnatun rahoituksen tai rahoitustuen tarjoaminen kielletty ainoastaan EU:n alueella?

V. Se, missä kielletty toiminta toteutuu (”unionin alueella”), on vain yksi 13 artiklassa mainituista tekijöistä, joiden perusteella asetuksen (EU) N:o 833/2014 soveltamisala määräytyy. Kyseisen artiklan mukaan soveltamisalaan kuuluvat myös (muttei ainoastaan) ”unionin alueella tai sen ulkopuolella” toimivan, ”jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti perustetun tai muodostetun” oikeushenkilön, yhteisön tai elimen toimet. Asetusta sovelletaan lisäksi ”oikeushenkilöön, yhteisöön tai muuhun elimeen, jonka harjoittama liiketoiminta tapahtuu kokonaan tai osittain unionin alueella”.

Kaksikäyttötuotteita ja -teknologiaa koskevat rajoitukset (2 a artikla)

9. K. Onko osallistuminen ISO-standardointitoimiin asetuksen (EU) N:o 833/2014 2 a artiklan nojalla kiellettyä?

V. Ei ole. Osallistuminen ISO-standardien kehittämiseen on oikeutettu tavoite, eikä sillä itsessään rikota EU:n rajoittavia toimenpiteitä. Näin ollen EU:n toimijoiden edustajia ei estetä jatkamasta standardointityötään. Standardointitoiminnan luonteen huomioon ottaen voidaan olettaa, että teknologian siirtäminen standardien laatimisen yhteydessä ei ole ristiriidassa asetuksen (EU) N:o 833/2014 säännösten kanssa. Asianomaisia henkilöitä olisi kuitenkin kehoitettava valppauteen sen suhteen, minkätyyppistä teknologiaa tällaisessa yhteydessä jaetaan. Epäselvissä tapauksissa olisi pyydettävä ohjeita asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta.

Tiettyjen öljyalan palvelujen tarjoamista koskevat rajoitukset (3 a artikla)

10. K. Kattaako termi ”kelluvat lautat” öljyntuotantolautoille tarvikkeita kuljettavat alukset (PSV-alukset)?

V. Asetuksen (EU) N:o 833/2014 3 a artiklaa sovellettaessa termi ”kelluvat lautat” ei kata huoltoaluksia, kuten PSV-aluksia, hinaajia (AHTS-alukset) eikä hätäpelastusaluksia.

Rahoituspalveluja koskevat toimenpiteet (5 artikla)

Kaupan rahoittaminen

11. K. Miten olisi tulkittava 5 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua poikkeusta, joka koskee sellaisten tavaroiden rahoitusta, joita kiellot eivät koske?

V. Kaupan rahoittamista koskevaa poikkeusta, josta säädetään 5 artiklan 3 kohdan a alakohdassa, olisi tulkittava poikkeuksena yleiseen sääntöön, jolla kielletään 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu lainojen ja luottojen tarjoaminen, ja sen yhteydessä olisi otettava huomioon rajoittavien toimenpiteiden yleinen tavoite. Siksi sitä olisi tulkittava suppeasti. On myös tärkeää muistaa, että poikkeus on säädetty sen varmistamiseksi, että EU:n laillinen kauppa ei kärsi. Näin ollen poikkeusta sovelletaan silloin, kun tavarat, joille rahoitusta tarjotaan, on a) lähetetty EU:sta kolmanteen maahan tai b) vastaanotettu EU:ssa kolmannesta maasta (jolloin EU on tavaroiden määränpää). Pelkkä tavaroiden kauttakulku EU:n kautta ei riitä, vaan poikkeuksen soveltaminen edellyttää merkityksellistä yhteyttä EU:hun.

12. K. Voivatko EU:n luonnolliset ja oikeushenkilöt 12. syyskuuta 2014 jälkeen käsitellä pakotteiden kohteena olevien toimijoiden maksuja, antaa niille vakuutuksia, avata rembursseja ja myöntää lainoja sellaista tavaroiden ja muiden kuin rahoituspalvelujen unioniin tuontia tai unionista vientiä varten, jota kiellot eivät koske?

V. Nämä toimet kuuluvat 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun poikkeuksen soveltamisalaan, eivätkä näin ollen ole kiellettyjä.

13. K. Jos EU:n luonnollinen tai oikeushenkilö on 12. syyskuuta 2014 tai sitä ennen myöntänyt sellaisen lainan tai luoton, jonka maturiteetti on yli 30 päivää ja joka on myönnetty pakotteiden kohteena olevalle toimijalle sellaista tavaroiden ja muiden kuin rahoituspalvelujen unioniin tuontia tai unionista vientiä varten, jota kiellot eivät koske, voidaanko maksuaikataulua, nostoja tai maksusuorituksia muuttaa taikka saatavat myydä tai lainan tai luoton velka siirtää toiselle pakotteiden kohteena olevalle toimijalle?

V. Kyllä, kaikki nämä toimet ovat sallittuja, jos ja kun kyseisiin lainoihin ja luottoihin sovelletaan 5 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua poikkeusta sillä perusteella, että ne liittyvät asetuksessa tarkoitettuihin tavaroihin ja muihin kuin rahoituspalveluihin, joita kiellot eivät koske.

14. K. Sovelletaanko 5 artiklan 3 kohtaan sisältyvää kaupan rahoittamista koskevaa poikkeusta sellaisten tavaroiden unioniin tuontiin tai unionista vientiin, joita kiellot eivät koske ja joiden tuotantoon on osallistunut jokin kolmas maa?

V. Kyllä, jos menot kolmannesta maasta peräisin oleviin tavaroihin ja palveluihin ovat välttämättömiä unionista vientiä tai unioniin tuontia koskevan sopimuksen täytäntöönpanemiseksi.

15. K. Sovelletaanko 5 artiklan 3 kohtaan sisältyvää kaupan rahoittamista koskevaa poikkeusta unionin ja jonkin kolmannen valtion väliseen sellaisten tavaroiden tuontiin tai vientiin, joita kiellot eivät koske, jos tavarat kuljetetaan jonkin muun kolmannen valtion kautta?

V. Kyllä, jos vienti- tai tuontisopimuksessa määrätään selvästi, että tuonnin tai viennin lähtöpaikka tai määränpää on unionissa.

16. K. Kattavatko 5 artiklan 3 kohdan viittaukset kolmansiin valtioihin myös Venäjän?

V. Kyllä.

17. K. Voivatko EU:n viralliset vientiluottolaitokset antaa pakotteiden kohteena oleville toimijoille rahoitusta (mukaan lukien paikallisiin kustannuksiin) unionista tapahtuvaa sellaisten tavaroiden vientiä varten, joita kiellot eivät koske?

V. Kyllä, OECD:n vientiluottosopimuksessa määritellyissä rajoissa. OECD:n vientiluottosopimus sitoo unionia asetuksen (EU) N:o 1233/2011 nojalla.

18. K. Voivatko EU:n luonnolliset tai oikeushenkilöt antaa 12. syyskuuta 2014 jälkeen pakotteiden kohteena oleville toimijoille rahoitusta (kuten myöntää lainoja) kolmansien valtioiden välistä tavaroiden tai palvelujen vientiä tai tuontia varten?

V. Kolmansien valtioiden välinen kauppa, jossa vienti ei ole lähtöisin unionista eikä tuonnin määränpää ole unionissa, ei kuulu 5 artiklan 3 kohdan mukaisen poikkeuksen soveltamisalaan. Pakotteiden kohteena oleville toimijoille voidaan myöntää kolmansien valtioiden välistä tavaroiden tai palvelujen vientiä tai tuontia varten ainoastaan sellaisia lainoja tai luottoja, joiden takaisinmaksuaika on enintään 30 päivää ja jotka eivät kuulu 5 artiklassa vahvistetun uusien lainojen ja luottojen koskevan kiellon soveltamisalaan.

19. K. Voivatko EU:n luonnolliset ja oikeushenkilöt vahvistaa tai ilmoittaa remburssin, jonka pakotteiden kohteena oleva toimija on avannut 12. syyskuuta 2014 jälkeen kolmansien valtioiden välistä tavaroiden tai palvelujen vientiä tai tuontia varten? Onko tällaisten remburssisaatavien diskonttaus tai jälleenrahoitus sallittua?

V. EU:n luonnolliset ja oikeushenkilöt voivat vahvistaa tai ilmoittaa remburseja, diskontata remburssisaatavia ja jälleenrahoittaa niitä, ellei toimeksiantaja (ostaja tai tuoja) ole 5 artiklan nojalla pakotteiden kohteena ja ellei maturiteetti ylitä 30:tä päivää. Tämä nimittäin olisi luoton antamista sellaiselle pakotteiden kohteena olevalle toimijalle, joka ei kuulu kaupan rahoittamista koskevan poikkeuksen soveltamisalaan, ja sen vuoksi kiellettyä.

20. K. Voivatko EU:n luonnolliset ja oikeushenkilöt ostaa pakotteiden kohteena olevan toimijan 12. syyskuuta 2014 jälkeen liikkeeseenlaskemia joukkovelkakirjoja, joiden maturiteetti ylittää 30 päivää, jos ne on tarkoitettu sellaisten tavaroiden ja muiden kuin rahoituspalvelujen unioniin tuonnin tai unionista viennin rahoittamiseen, jota kiellot eivät koske?

V. Eivät, sillä kaupan rahoittamista koskevaa poikkeusta sovelletaan 5 artiklan 3 kohtaan (lainat tai luotot) mutta sitä ei sovelleta 5 artiklan 1 ja 2 kohtaan. Tällaisten joukkovelkakirjojen ostaminen on kielletty 5 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla.

21. K. Kuuluuko pakotteiden kohteena olevan toimijan (pankin) kanssa tehty Interest Make-Up Agreement (IMU-sopimus) 5 artiklassa säädettyjen kieltojen soveltamisalaan, jos sopimus on tarkoitettu sellaisten tavaroiden ja muiden kuin

rahoituspalvelujen unionista tuonnin tai unioniin viennin rahoittamiseen, jota kiellot eivät koske?

V. IMU-sopimukset katsotaan koronvaihtosopimuksiksi, eivätkä ne siten kuulu 5 artiklan kieltojen soveltamisalaan.

Hätärahoitus

22. K. Miten 5 artiklan 3 kohdassa mainittu ”hätärahoitus” olisi ymmärrettävä?

V. Häätätilanteen määrittäminen edellyttää välttämättä huolellista olosuhteiden tapauskohtaista arviointia. Asetuksessa (EU) N:o 833/2014 edellytetään, että hätärahoituksella on erityinen ja dokumentoitu tavoite, jotta unioniin sijoittautuneiden oikeushenkilöiden vakavaraisuus- ja likviditeettikriteerit voidaan täyttää.

Direktiivin 2014/59/EU (pankkien elvytys- ja kriisiratkaisudirektiivi) 32 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa voidaan soveltaa asetuksen 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua hätärahoitusta koskevaa poikkeusta.

Lainat (muuhun tarkoitukseen kuin kaupan rahoittamiseen tai hätärahoitukseksi)

23. K. Jos EU:n luonnollinen tai oikeushenkilö on 12. syyskuuta 2014 tai sitä ennen myöntänyt lainan tai luoton pakotteiden kohteena olevalle toimijalle, onko sen sallittua myydä toiselle pakotteiden kohteena olevalle toimijalle osittain tai kokonaan saatava, jonka maturiteetti ylittää 30 päivää?

V. Kyllä, saatavan myynti (eli factoring-rahoitus) toiselle pakotteiden kohteena olevalle toimijalle on sallittua, jos siihen ei liity uutta lainaa tai luottoa kummallekaan pakotteiden kohteena olevalle toimijalle.

24. K. Jos EU:n luonnollinen tai oikeushenkilö on 12. syyskuuta 2014 tai sitä ennen myöntänyt lainan tai luoton, jonka maturiteetti ylittää 30 päivää, onko tällä henkilöllä oikeus hyväksyä se, että pakotteiden kohteena oleva toimija ottaa lainanottajan roolissa lainasta johtuvan velan vastuulleen 12. syyskuuta 2014 jälkeen?

V. Ei, koska se vastaa käytännössä uuden lainan tai luoton myöntämistä pakotteiden kohteena olevalle toimijalle 12. syyskuuta 2014 jälkeen ja on siksi kiellettyä 5 artiklan 3 kohdan nojalla. EU:n toimija ei saa hyväksyä vanhojen lainojen tai luottojen siirtoa pakotteiden kohteena olevan toimijan vastuulle.

25. K. Jos EU:n luonnollinen tai oikeushenkilö on 12. syyskuuta 2014 tai ennen sitä myöntänyt lainan tai luoton, jonka maturiteetti ylittää 30 päivää, onko tällä henkilöllä oikeus mitätöidä (eli antaa anteeksi) tällaisesta lainasta johtuva velka 12. syyskuuta 2014 jälkeen?

V. Ei. Asetuksen 5 artiklan 3 kohdassa kielletään uusien lainojen tai luottojen myöntäminen pakotteiden kohteena oleville toimijoille. Tavoitteena on rajoittaa pääoman saantia, myös

sellaisissa tapauksissa, joissa myönnettyt määrät on maksettava takaisin. Sitä suuremmalla syyllä velkojen mitätöinti merkitsisi pääoman saantia samalla tavoin kuin laina, mutta ilman takaisinmaksua. Näin ollen sekin on kiellettyä.

26. K. Kielletäänkö 5 artiklan 3 kohdassa avustusten myöntäminen liitteessä III luetelluille oikeushenkilöille, yhteisöille tai elimille?

V. Kyllä. Kuten vastauksessa kysymykseen 25 selitettiin, 5 artiklan 3 kohdan tavoitteena on rajoittaa pääoman saantia, myös sellaisissa tapauksissa, joissa myönnettyt määrät on maksettava takaisin. Avustukset lisäävät edunsaajan pääomaa ilman takaisinmaksuvelvollisuutta, ja sen vuoksi ne ovat sitä suuremmalla syyllä kiellettyjä.

27. K. Voivatko EU:n luonnolliset tai oikeushenkilöt tehdä 12. syyskuuta 2014 jälkeen yli 30 päivän määräaikaistalletuksia pakotteiden kohteena olevaan toimijaan (pankkiin)?

V. Talletuspalvelut sinänsä eivät kuulu asetuksen 5 artiklassa säädettyjen kieltojen soveltamisalaan. Kuitenkin jos (määräaikaist)alletuksia käytetään uusia lainoja koskevan kiellon kiertämiseen, ne ovat kiellettyjä asetuksen 12 artiklan ja 5 artiklan yhteisvaikutuksen nojalla.

28. K. Voivatko EU:n luonnolliset tai oikeushenkilöt huolehtia pakotteiden kohteena olevien toimijoiden lainojen maksu- tai selvityspalveluista muun muassa kirjeenvaihtajapankkimenettelyssä? Onko kaikkien kirjeenvaihtajapankkien edellytettävä ottavan selvää, minkälaisesta luotosta on kyse, selvittääkseen, sovelletaanko kaupan rahoittamista koskevaa poikkeusta?

V. Sovellettaessa 5 artiklan 3 kohtaa maksu- ja selvityspalveluja (esimerkiksi kirjeenvaihtajapankin välityksellä) ei pitäisi katsoa uuden lainan tai luoton myöntämiseksi tai osallistumiseksi järjestelyyn sellaisen myöntämiseksi pakotteiden kohteena olevalle toimijalle.

29. K. Voiko EU:n luottolaitos, josta yli 50 prosenttia omistaa jokin liitteessä III mainittu toimija, antaa ryhmittymän sisäisen riskin pienentämiseksi vakuuksia (esimerkiksi takausten, talletusten, panttien, riskinjaon tai rahoitusosuuksien muodossa) EU:n ulkopuolella olevalle tytäryhtiölleen, jos tämä kuuluu 5 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan?

V. Kyllä, jos kyseessä ei ole uusi laina tai luotto, jonka maturiteetti ylittää 30 päivää, ja vakuus ei ole 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu siirtokelpoinen arvopaperi tai rahamarkkinaväline.

30. K. Jos EU:n luonnollinen tai oikeushenkilö on toimittanut tavaran tai palvelun pakotteiden kohteena olevalle toimijalle, katsotaanko tavaraa tai palvelua koskeva yli 30 päivän maksuaika tai lisämaksuaika uudeksi lainaksi tai luotoksi?

V. Tavaroita tai palveluja koskevaa maksuaikaa tai lisämaksuaikaa ei katsota 5 artiklassa tarkoitetuksi lainaksi tai luotoksi. Maksuajan tai lisämaksuajan myöntämistä ei saa kuitenkaan käyttää 5 artiklassa tarkoitettujen uusien lainojen tai luottojen myöntämistä

koskevan kiellon kiertämiseen. Jos 5 artiklassa tarkoitettuja toimijoita koskevat maksuajat eivät ole tavanomaisen liiketoimintakäytännön mukaisia tai jos niitä on 12. syyskuuta 2014 jälkeen huomattavasti pidennetty aiemmasta, kyseessä saattaa olla kiellon kiertäminen. Kiellon kiertäminen on kielletty 12 artiklan ja 5 artiklan yhteisvaikutuksella.

31. K. Miten velkasitoumusten jälleärahoitusta pakotteiden kohteena olevien toimijoiden toimesta pitäisi kohdella 5 artiklan 3 kohdan perusteella?

V. Asetuksen 5 artiklassa säädetty kiellot koskevat myös olemassa olevan velan jälleärahoitusta. Jälleärahoituksessa on noudatettava 30 päivän maturiteettirajaa, joka on määrätty uusille liiketoimille, jotka suoritetaan 12. syyskuuta 2014 jälkeen.

On kuitenkin mahdollista, että sellaisten peräkkäisten jälleärahoitus sopimusten tekeminen, joiden maturiteetti on enintään 30 päivää, saattaa olla kiellon kiertämistä, kuten asetuksen 12 artiklassa todetaan. Tätä on arvioitava tapauksen konkreettisten olosuhteiden perusteella.

32. K. Voiko EU:n luonnollinen tai oikeushenkilö tarjota varoja (kuten lainoja tai luottoa) toimijalle, joka ei ole pakotteiden kohteena, jos varat ohjataan pakotteiden kohteena olevan toimijan kautta mutta ne eivät ole pakotteiden kohteena olevalla toimijalla yli 30:tä päivää?

V. Kyllä. Tällöin ei ole kyseessä pakotteiden kohteena olevalle toimijalle annettu uusi laina tai luotto, jonka maturiteetti ylittää 30 päivää, joten se ei kuulu 5 artiklassa säädetyn kiellon soveltamisalaan.

33. K. Asetuksen 5 artiklan tietyt säännökset², kuten lainojen tai luottojen myöntäminen, merkitsevät pakotteiden kohteena olevien EU-tytäryhtiöiden jättämistä pakotteiden ulkopuolelle. Miten tämä on ymmärrettävä, kun otetaan huomioon, että säännösten kiertäminen kielletään asetuksen 12 artiklassa?

V. Asetuksen 5 artikla on muotoiltu huolellisesti sen varmistamiseksi, että pakotteiden kohteena olevien toimijoiden EU-tytäryhtiöistä ei tule pakotteiden kohteena olevia toimijoita. Velvoite olla myöntämättä luottoa, jonka maturiteetti on yli 30 päivää, koskee 5 artiklan 3 kohdan mukaan ainoastaan pakotteiden kohteena olevia toimijoita, niiden EU:n ulkopuolisia tytäryhtiöitä ja niiden puolesta toimivia henkilöitä. Lisäksi on pidettävä mielessä, että pakotteiden kohteena olevan toimijan EU-tytäryhtiön on noudatettava asetusta eikä se saa konsernin sisällä siirtää varoja pakotteiden kohteena olevalle toimijalle.

Tämän poikkeuksen väärinkäyttö siten, että pakotteiden kohteena oleva toimija saa rahoitusta, merkitsee 12 artiklassa tarkoitettua säännösten kiertämistä, jota lainojen myöntämistä harkitsevien EU:n luonnollisten ja oikeushenkilöiden on kohtuullisella huolellisuudella ehkäistävä. Tätä on arvioitava tapauksen konkreettisten olosuhteiden perusteella. Potentiaalisen luotonantajan on kieltäydyttävä luoton/lainan myöntämisestä, jos se tietää tai saa tietoonsa, että kyseiset varat päätyisivät pakotteiden kohteena olevalle toimijalle.

² Nämä ovat 5 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 2 kohdan c alakohta yhdessä 5 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa (tapauksen mukaan) sekä 5 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan b alakohta.

34. K. Rajoitetaanko asetuksella (EU) N:o 833/2014 pakotteiden kohteena olevien toimijoiden EU-tytäryhtiöiden kykyä valvoa konsernin pankkioperaatioiden riskejä, luottoriskin arviointi mukaan lukien?

V. Asetuksen 5 artiklan tarkoituksena on rajoittaa pääsyä pääomamarkkinoille ja kohdistaa painetta Venäjän hallitukseen (kuten asetuksen (EU) N:o 960/2014 johdanto-osan kuudennessa kappaleessa todetaan). Näin ollen asetus ei vaikuta tiedon saantiin eikä riskien hallintaan ja valvontaan. Tällainen riskien hallinta ei ole sallittua, jos siinä on kyse 5 artiklan nojalla kielletystä toiminnasta, kuten osallistumisesta lainojen myöntämiseen tai avustamisesta siirtokelpoisten arvopaperien liikkeeseenlaskussa pakotteiden kohteena olevien toimijoiden osalta.

Pääomamarkkinat

35. K. Kuuluvatko johdannaiset 5 artiklan 1 ja 2 kohdan kieltojen piiriin?

V. Johdannaiset, jotka antavat oikeuden hankkia tai myydä 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua siirtokelpoista arvopaperia tai rahamarkkinavälineen (esimerkiksi optiot, futuurit, termiinit tai optiotodistukset), kuuluvat kaupankäyntimuodosta (pörssi tai OTC) riippumatta 5 artiklassa tarkoitettua kiellon soveltamisalaan. Tietyt muut johdannaiset, kuten koronvaihtosopimukset sekä koron- ja valuutanvaihtosopimukset, eivät kuulu 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjen kieltojen piiriin, kuten eivät myöskään luottoriskijohdannaiset (paitsi silloin, kun ne antavat oikeuden siirtokelpoista arvopaperia hankkimiseen tai myymiseen). Rahoitustoimien suojaamiseen käytetyt johdannaiset energiamarkkinoilla eivät myöskään kuulu niiden soveltamisalaan.

36. K. Voidaanko siirtokelpoista arvopaperia, josta on tehty sopimus ennen 1. elokuuta 2014 tai ennen 12. syyskuuta 2014, muuttaa, vai pidettäisiinkö tällaista sopimusta muutoksen myötä ”uutena” (ja näin ollen kiellettyinä) siirtokelpoisena arvopaperina 5 artiklan 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa?

V. Määritettäessä, onko olemassa olevaan sopimukseen tehdyn muutoksen perusteella kohtuullista pitää sopimusta uutena välineenä, on otettava huomioon muutoksen merkittävyys. Siirtokelpoista arvopaperia, josta on tehty sopimus ennen 1. elokuuta 2014 tai ennen 12. syyskuuta 2014, on kiellettyä muuttaa, jos muutos tosiasiallisesti tai mahdollisesti johtaisi siihen, että pakotteiden kohteena oleva toimija saa lisää pääomaa. Muut muutokset ovat sallittuja.

37. K. Voivatko EU:n luonnolliset tai oikeushenkilöt laskea liikkeeseen osaketalletustodistuksia tai käydä kauppaa sellaisilla osaketalletustodistuksilla, jotka on laskettu liikkeeseen 1. elokuuta 2014 jälkeen (jos on kyse 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista toimijoista) tai 12. syyskuuta 2014 jälkeen (jos on kyse 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista toimijoista), jos osaketalletustodistukset koskevat osakkeita, jotka on laskenut liikkeeseen pakotteiden kohteena oleva toimija?

V. Osaketalletustodistukset ovat 1 artiklassa määriteltyjä siirtokelpoisia arvopapereita. Näin ollen EU:n luonnolliset ja oikeushenkilöt eivät voi laskea liikkeeseen osaketalletustodistuksia tai käydä kauppaa sellaisilla osaketalletustodistuksilla, jotka on laskettu liikkeeseen 1. elokuuta 2014 jälkeen (jos on kyse 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista toimijoista) tai 12. syyskuuta 2014 jälkeen (jos on kyse 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista toimijoista), kummassakaan seuraavista tapauksista:

- osaketalletustodistukset koskevat osakkeita, jotka on laskenut liikkeeseen pakotteiden kohteena oleva toimija 1. elokuuta 2014 jälkeen (jos on kyse 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista toimijoista) tai 12. syyskuuta 2014 jälkeen (jos on kyse 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista toimijoista); tai
- osaketalletustodistukset koskevat osakkeita, jotka on laskenut liikkeeseen pakotteiden kohteena oleva toimija 1. elokuuta 2014 tai sitä ennen (jos on kyse 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista toimijoista) tai 12. syyskuuta 2014 tai sitä ennen (jos on kyse 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista toimijoista), ja todistukset on laskettu liikkeeseen kyseisen pakotteiden kohteena olevan toimijan kanssa tehdyn talletussopimuksen nojalla. Tällaiset osaketalletustodistukset olisivat pakotteiden kohteena olevan toimijan puolesta liikkeeseen laskettuja uusia siirtokelpoisia arvopapereita, joten ne on kielletty 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan tai 5 artiklan 2 kohdan d alakohdan nojalla.

38. K. Kielletäänkö 5 artiklan 2 kohdassa maailmanlaajuisten talletustodistusten (Global Depository Receipts, GDR) liikkeeseenlaskeminen 12. syyskuuta 2014 jälkeen jonkin liitteessä VI luetellun toimijan kanssa tehdyn talletussopimuksen perusteella, kun kyseiset talletustodistukset edustavat jonkin kyseisen toimijan ennen 12. syyskuuta 2014 liikkeeseen laskemia osakkeita?

V. Kyllä. Ilmaisu 'siirtokelpoiset arvopaperit' sisältää asetuksen (EU) N:o 833/2014 1 artiklan f kohdassa olevan määritelmän mukaisesti osaketalletustodistukset. Asetuksen 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa kielletään osto, myynti, sijoituspalvelujen tarjoaminen tai liikkeeseenlaskussa avustaminen, jonka kohteena ovat sellaiset siirtokelpoiset arvopaperit, jotka on laskettu liikkeeseen 12. syyskuuta 2014 jälkeen, ja muut toimet, jotka koostuvat kyseisten siirtokelpoisten arvopapereiden käsittelystä ja joiden liikkeeseenlaskijat ovat asetuksen liitteessä VI lueteltuja toimijoita, riippumatta niiden myöntämispäivästä. Unionin tuomioistuin on vahvistanut tämän tulkinnan asiassa C-72/15 (Rosneft).

39. K. Voivatko EU:n luonnolliset tai oikeushenkilöt käydä kauppaa osaketalletustodistuksilla, jotka on laskettu liikkeeseen 1. elokuuta 2014 jälkeen, jos tallettajapankkina toimii jokin pakotteiden kohteena oleva toimija (pankki)?

V. Jos pakotteiden kohteena oleva toimija (pankki) toimii sellaisen toimijan liikkeeseen laskemien osakkeiden tallettajana, joka ei ole pakotteiden kohteena, EU:n luonnolliset ja oikeushenkilöt voivat käydä kauppaa tällaisilla osaketalletustodistuksilla, koska silloin ei ole kyseessä kaupankäynti pakotteiden kohteena olevan toimijan uusilla osakkeilla. Jos pakotteiden kohteena oleva toimija itse on laskenut osakkeet liikkeeseen, vastaus on sama kuin kysymyksessä 22.

40. K. Kun käteisellä selvitettävien johdannaisten kohde-etuudet ovat 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja arvopapereita, ovatko tällaisilla johdannaisilla tehtävät liiketoimet säännösten mukaan sallittuja, jos niissä ei ole kyse kohde-etuuksien varsinaisesta ostamisesta, myymisestä tai hallussapidosta?

V. Asetuksen 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt kiellot ulottuvat kaikkiin ”siirtokelpoisiin arvopapereihin”. Asetuksen 1 artiklan f alakohdan iii alakohdan mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna, kyseinen käsite kattaa kaikki muut arvopaperit, jotka ”oikeuttavat” hankkimaan tai myymään siirtokelpoisia arvopapereita, sellaisina kuin ne määritellään 1 artiklan f alakohdassa. Tällaisissa tapauksissa 5 artiklan 1 ja 2 kohdan kieltoja sovelletaan riippumatta siitä, käytetäänkö tätä oikeutta tosiasiallisesti.

41. K. Mitkä johdannaiset kuuluvat 5 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisalaan?

V. Kaikki 1 artiklan f ja g alakohdassa tarkoitettut johdannaiset kuuluvat 5 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisalaan.

42. K. Kuuluvatko omat vekselit 5 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisalaan?

V. Omilla vekseleillä voi olla monia erilaisia tehtäviä. Velkainstrumentteina ne voivat tapauksesta riippuen olla rahamarkkinoilla siirtokelpoisia tai ne voivat olla joukkolainoja, jolloin ne kuuluvat 5 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisalaan.

Jos omia vekseleitä käytetään maksuna – esimerkiksi jos pakotteiden kohteena oleva toimija antaa siirtokelvottoman oman vekselin EU:n luonnolliselle tai oikeushenkilölle maksuksi tavaroista, jota kiellot eivät koske – ne eivät ole kiellettyjä. Tämä vastaa asetuksen (EU) N:o 833/2014 tavoitetta, joka on tiettyjen rahavirtojen ja rahan luomisen kieltäminen EU:n luonnollisten tai oikeushenkilöiden ja 5 artiklassa tarkoitettujen, pakotteiden kohteena olevien toimijoiden välillä puuttumatta kuitenkaan lailliseen kauppaan.

43. K. Kuuluvatko konossementit 5 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisalaan?

V. Konossementeissa tavaran kuljettaja dokumentoi tavaran kuljetuksen ja vastaanoton, ja ne toimivat usein myös todisteena oikeudesta tavarahan. Tällaiset konossementit eivät kuulu 5 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisalaan.

Siirtokelpoisessa muodossa konossementeilla voidaan kuitenkin käydä kauppaa rahoitustarkoituksessa. Kuten mihin tahansa muuhun toimintaan, tällaiseen kaupankäyntiin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 833/2014 12 artiklaa, jossa kielletään asetuksen kiertäminen.

44. K. Jos eurooppalainen arvopaperikeskus pitää hallussaan pakotteiden kohteena olevan asiakkaansa lukuun sellaisen toimijan osakkeita, joka ei ole pakotteiden kohteena, mitä rajoituksia näihin osakkeisiin sovelletaan 5 artiklan nojalla? Jos pakotteiden kohteena oleva toimija laskee liikkeeseen kyseisiä osakkeita koskevia osaketalletustodistuksia, eikö arvopaperikeskus saa hoitaa mitään tehtävistään, jotka liittyvät kohde-etuutena oleviin sellaisen toimijan osakkeisiin, joka ei ole pakotteiden kohteena?

V. Osaketalletustodistukset vastaavat 1 artiklassa esitettyä siirtokelpoisten arvopaperien määritelmää. Näin ollen pakotteiden kohteena olevan toimijan liikkeeseen laskemat osaketalletustodistukset kuuluvat 5 artiklassa säädettyjen kieltojen soveltamisalaan. Pakotteiden kohteena olevan toimijan liikkeeseen laskemien osaketalletustodistusten osalta EU:n luonnollisiin ja oikeushenkilöihin, arvopaperikeskukset mukaan lukien, sovelletaan siis asetuksen (EU) N:o 833/2014 5 artiklan 1 ja 2 kohtaa.

Asetuksen 5 artikla ei kuitenkaan koske kohde-etuutena olevien osakkeiden laillista tallessapitoa, säilyttämistä ja selvittämistä, jos kyseiset osakkeet ovat osa sellaisen toimijan pääomaa, joka ei ole pakotteiden kohteena.

45. K. Voivatko EU:n luonnolliset tai oikeushenkilöt tehdä takaisinostosopimuksia tai arvopapereiden lainaksi antamista koskevia sopimuksia toimijoiden kanssa, jotka eivät ole pakotteiden kohteena, käyttäen vakuutena pakotteiden kohteena olevan toimijan liikkeeseenlaskemia siirtokelpoisia arvopapereita tai rahamarkkinavälineitä?

V. Jos siirtokelpoiset arvopaperit tai rahamarkkinavälineet on laskenut liikkeeseen 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimija 1. elokuuta 2014 – 12. syyskuuta 2014 ja niiden maturiteetti ylittää 90 päivää tai 5 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu toimija 12. päivän syyskuuta 2014 jälkeen ja niiden maturiteetti ylittää 30 päivää, EU:n luonnolliset tai oikeushenkilöt eivät saa tehdä takaisinostosopimuksia tai arvopapereiden lainaksi antamista koskevia sopimuksia, jos niissä käytetään vakuutena tällaisia siirtokelpoisia arvopapereita tai rahamarkkinavälineitä.

Kieltoa ei sovelleta, jos vakuutena käytetään muunlaisia siirtokelpoisia arvopapereita tai rahamarkkinavälineitä.

46. K. Voivatko EU:n luonnolliset tai oikeushenkilöt tehdä takaisinostosopimuksia tai arvopapereiden lainaksi antamista koskevia sopimuksia pakotteiden kohteena olevan toimijan (pankin) kanssa, jos niissä käytetään vakuutena muita kuin kiellettyjä välineitä?

V. Takaisinostosopimukset tai arvopapereiden lainaksi antamista koskevat sopimukset ovat välineitä, joilla tavallisesti käydään kauppaa rahamarkkinoilla, joten ne ovat 1 artiklassa määritellyjä rahamarkkinavälineitä. Tämän vuoksi EU:n luonnolliset tai oikeushenkilöt eivät saa tehdä takaisinostosopimuksia tai arvopapereiden lainaksi antamista koskevia sopimuksia 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toimijan kanssa sellaisista siirtokelpoisista arvopapereista tai rahamarkkinavälineistä, jotka on laskettu liikkeeseen 1. elokuuta 2014 – 12. syyskuuta 2014 yli 90 päivän maturiteetilla tai 12. päivän syyskuuta 2014 jälkeen yli 30 päivän maturiteetilla, eivätkä 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun toimijan kanssa 12. päivän syyskuuta 2014 jälkeen yli 30 päivän maturiteetilla.

47. K. Jos pakotteiden kohteena oleva toimija laskee liikkeeseen 1. elokuuta 2014 jälkeen (jos kyseessä on 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimija) tai 12. syyskuuta 2014 jälkeen (jos kyseessä on 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu toimija) uusia siirtokelpoisia arvopapereita, jotka ovat samanarvoisia kuin aiemmat siirtokelpoiset arvopaperit, voivatko EU:n luonnolliset ja oikeushenkilöt edelleen käydä kauppaa aiemmilla arvopapereilla, vaikka omaisuuserien poolista olisi mahdotonta erottaa, mitkä arvopaperit on laskettu liikkeeseen mainittuja päivämääriä ennen ja mitkä niiden jälkeen?

V. EU:n luonnolliset ja oikeushenkilöt voivat käydä kauppaa siirtokelpoisilla arvopapereilla, jotka on laskenut liikkeeseen pakotteiden kohteena oleva toimija 1. elokuuta 2014 tai ennen sitä (5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut toimijat) tai 12. syyskuuta 2014 tai ennen sitä (5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut toimijat). Tämä saattaa kuitenkin aiheuttaa käytännön ongelmia, jotka liittyvät näiden (kiellon ulkopuolelle kuuluvien) arvopapereiden samanarvoisuuteen 1. elokuuta 2014 tai 12. syyskuuta 2014 jälkeen liikkeeseen laskettujen arvopapereiden (joilla ei saa käydä kauppaa) kanssa. Markkinatoimijoiden vastuulla on huolehtia siitä, että ne eivät käy kauppaa kielletyillä arvopapereilla.

48. K. Onko kiellettyjä siirtokelpoisia arvopapereita koskeva taloudellinen tutkimus asetuksen nojalla sallittua?

V. Ei. Asetuksen 5 artiklassa todetaan, että siirtokelpoisiin arvopapereihin liittyvä suora tai ”välillinen” sijoituspalvelujen tarjoaminen on kiellettyä. Asetuksen (EU) N:o 833/2014 1 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna, olevaan sijoituspalvelujen määritelmään sisältyy muun muassa ”sijoitusneuvonta”.

Vaikka tutkimus on muodollisesti erilaista kuin neuvonta, se on luonteeltaan tietynlaista välillistä neuvontaa. Tutkimusasiakirjaan sisältyvä analyysi todella auttaa mahdollisia sijoittajia päätöksenteossa, joka voi koskea esimerkiksi sitä, onko tietty arvopaperi syytä pitää, ostaa vai myydä. Taloudellista tutkimusta on siis pidettävä sijoituspalvelun muotona, ja näin ollen se on asetuksen nojalla kiellettyä.

VASTAAVUUSTAULUKKO	
Aiempi numerointi (asiakirja C (2015) 6477)	Nykyinen numerointi
1	1
2	2
3	8
4	9
5	10
6	11
7	12
8	13
9	14
10	15
11	16
12	17
13	18
14	29
15	20
16	21
17	22
18	23
19	24
20	25
21	27
22	28
23	29
24	30
25	31
26	32
27	33
28	34
29	35
30	36
31	37
32	39
33	40
34	41
35	42
36	43

37	44
38	45
39	46
40	47
41	48